

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χάραν ημῶν ὑψηλαίαι καὶ ὑπὸ του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς πατέρας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25
Ἐσωτερικοῦ :	Ἐξωτερικοῦ :		
Ἔτησια . . . . . δρ. 8.—	Ἔτησια . . . . . φρ. 10.—	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὅδος Ἐδριπέδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	
Τρίμηνος 2,50	Τρίμηνος . . . . . 3.—	Ἐν Ἀθήναις, 3 Αὐγούστου 1913	Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 36
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.		Περίοδος Β'.—Τόμος 20ὸς	

Ἀερογιάλι τῆς Ἡρωϊκῆς Σάμου.—Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ἡ εὐτυχεστέρα στιγμή τῆς ζωῆς μου» (πολύ ἐκτενές καὶ κάπως ἀσάφιστατον).—«Ἐημερώματα» καὶ «Ἐαρινὴ βραδυὰ» (τέτοια, καὶ μετὰ τὸ ἴδιον σχέδιον, ἔχω δημοσιεύσῃ πάρα πολλά).—«Τὴν ἔπαθε» (γνώστον τὸ ἀνέκδοτον καὶ ὄχι πολὺ καλογραμμένον).—«Στὴν Ἑλλάδα» (ἐνθουσιώδες ἀλλ' ἀτεχνόν).—«Ἀπὸ τὰ Μ. Μυστικά» (ἔπρεπε νὰ ᾔτο πιὸ συμμαζευμένον.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Ἀγρὸ Μενεξεδάμι, κ. Θαλασσοπούλι, α. (Σ, Β.) Ἡρώϊς τοῦ 12, κ. (Ρ. Μ.) Νικηφόρος Ἑλληγ, κ. (Π. Κ.) Δουδοβίκος Μιστόβεν, α. (Ν. Η.).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Ἡχώ τῶν Ἀεροκεραυνίων, κ. (καὶ ὄχι ἄ. ὡς ἐτυπώθη κατὰ παραδρομὴν εἰς τὸ 32ον φύλλον) Ἑλλάς τοῦ Πήγα, ἄ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ Καταρὸ Σκυλάκι, (0) μετὰ Ἀφελὴ Σανθούλαν, Μικρὰν Ἀριστοκρατίδα, Ἡρωϊκὴν Σάμον.—Ἡ Ἀτρομέου Σωφραζέττα (0) μετὰ Μαιμονοῦ Ἀγίον, Κρητικοπούλαν, Φάωνα.—Ἡ Τρελλὴ Ναυτοπούλα (0) μετὰ Ἐδγε-νὲς Ἰδανικόν, Ἀθάνατα 1921—1912, Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ, Πολυπόθητον Μακεδονίαν, Ἀφελὴ Σανθούλαν, Μικρὰν Ἀριστοκρατίδα, Φθινοπωρινὴν Ἀσίαν, Κρητικοπούλαν.—Ἡ Μπαρουτοκαπινομένη Γαλανόλευκη (0) μετὰ Ἡρωϊκὴν Σάμον, Ἐπιδοφόρον Ἑλλάδα, Ἐσθρὸ Διαβολάκι.—τὸ Πειρακτικόν (0) μετὰ Τέλλον Ἀγρον, Κρητικοπούλαν, Τσοῦτζιαν, Φάωνα.—ὁ Νικηφόρος Ἑλληγ (0) μετὰ Τορτακλόβον 11, Ἑλληνοπούλαν.—Ἡ Χρυσάλλις τοῦ Κάμπου (0) μετὰ Κρητικοπούλαν, Τρελλὴν Ναυτοπούλαν, Σχωοσιόλιον Χίον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἡρώα τοῦ Κιλκίς (μόνον οἱ ἐτήσιοι ὀπωδεήσοτε, εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ καμία ἐξαιρέσις, ὅταν πρόκειται περὶ ἐκτάκτως ὀραίου ἔργου). Ἀήτητον Εὐζώνον (τόσον ἐκτενές, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐγκριθῆ) ὥστε τὸ ψευδώνυμον περιττόν). Στρατηλάτην τῶν Ἑλλήνων (ὅλα ταποτελέσματα καὶ αἱ φωτογραφίαι θὰ δημοσιεῦθουν προσεχώς). Πυγολαμπίδα (καλὴ διασκεδαστὴν ἐξοχὴ περιμένω). Ἀστέρα τῆς Ανατολῆς (ὄχι, δὲν ἐθύμισα ἄλλως σου ἐξήγησα τὸ πρᾶγμα διὰ τὸ ἄλλο δὲν φέρω μὴπως ἔθγαλα ἀκόμη ταποτελέσματα). Σημάλαν τοῦ Ἀβέρωφ (ὄρατα τὰ... ἀποσιωπητικὰ ἀλλὰ καὶ τὸ γράμμα σου). Νικηφόρον Ἑλληγ (ποῦ ὁ Μικρὸς τζόκευ) τὸν τέρεπει πολὺ καὶ ἀνοπομῶνως περιμένει κάθε φύλλον νὰ βλέπῃ τὴν συνέχειαν· μὰ δὲν εἶνε ὀρασιότατον μυθιστόρημα; μανθάνει κανεὶς καὶ ἱστορίαν! Χρυσάλλις τοῦ Κάμπου (εἶσαι δικαιολογημένη, ἀφοῦ εἶχες τέτοιαι φροντίδες· τώρα ὅμως γράφε μου). Ἀηρωστον Χ. (χαίρω ποῦ ἐγενίεσ καλά· εἰ αὐτὰ εἶχει ὁ πόλεμος!...) Ἡχώ τῶν Ἀεροκεραυνίων (γράφε μου τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν πατρίδα σου, ὅπως τὴν βλέπεις τώρα· ἀντασπάζομαι τὸν Φλοίσβον τοῦ Ἀγνίου) Ἡρώα τῆς Ἀθῆναι (ἔχει καλῶς). Τολμηρὸν Ἀεροπόρον (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάδωμά). Νικητριαν Ἑλλάδα (λίσσον ἔστειλα). Χρηστίναν Ρ. Π. (ἐγκαίρως ἤλθε· καὶ χρόνια πολλὰ γιὰ τὴν γιορτὴν σου). Ἀθραν τῆς Πριγκίπισσας (χαίρω ποῦ ἐγενίεσ καλά· θὰ βροῦμε πάλι καὶ κανένα ἄλλο μυρμηγκάκι σὰν τὴν «Κρινοῦ»· δὲν περρίζε ἂν θὰ εἶνε καὶ... ἔλεφας). Ἑλληνοῦ Στρατῶν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ). Νηροιστοπούλαν (ἔστειλα). Κάριον (καλῶς νὰ ἔλθῃτε!). Πριγκίπισσα Ἀφρειαῖος (εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους διαγω-

νισμούς, πλὴν τῶν Ἑβδομαδιαίων, συμμετέχουν δωρεάν οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον) Τρελλὴν Ναυτοπούλαν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Μαρίαν Χαρ. (ἐννοεῖται, τὸ ἴδιον εἶνε). Ἀπελευθερωθεῖσαν Ἡπειρον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Γαλατειαν (βραβεῖον ἔστειλα). Ἐν Τούτῳ Νίκα (βραβεῖον, διὰ τὸ βραβεῖόν σου πρέπει νὰ ἐκλέξῃς δύο τόμους τῆς δραχμῆς). Ρόδου Μοσχοβόλημα (βραβεῖον ἔστειλα). Γαλήνην (εὐχαριστῶ πάρα πολὺ). Κοσμοκρατίαν Ἑλλάδα (βραβεῖον ἔστειλα). Μικρὰν Ἀριστοκρατίδα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ). Ἑλληνοῦ Ἰδεώδες (ὄχι δὲ τόση σχολαστικότης! ἀξίζει κάπου-κάπου κ' ἓνα ἀστέρι). Μέλλοντα Ἐφευρέτην (βραβεῖον ἔστειλα). Ἑλληνοῦ Θεότητα, Ἀπόμυτον Σωφραζέτταν κτλ. κτλ.

Εἰς ὄλους ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24ην Ἰουλίου, ἄπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ).

373. Δεξιόμορφος

Τὸ πρῶτον ἀγελαστικόν,
Τὸ δεύτερον φωτίζει,
Τὸ σύνολόν μου ὄνομα
Προδότης σχηματίζει.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

374. Στοιχειογραφίαν

Βασιλέως τῶν Θηβῶν
Ἄν ἀλλάξῃς τὸ κεφάλι,
Τῶν Ρωμαίων στρατηγῶν
Κάποιος ἐνδοξὸς προσβάλλει.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πατριωτικοῦ Πόδου

375. Ἀνογραμματισμός

Δίχως ἐμένα, λῦτό μου,
Ἄν εἰμπορεῖς νὰ ζήσης.
Κι' ἂν μάναν γραμματίσης,
Μέσ' στὴ Μυθολογία σου
Τότε θὰ μάναντήσης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κύματος

376. Αἶνιγμα

Διάσημος Ρωμαῖος τὸ ἀρσενικόν μου
Παρθένος μακαρία τὸ θηλυκόν μου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλωντος Ἐφευρέτου

377. Λογοπαίγιον

Τὶ κοινόν μεταξὺ ἀλώπεκος καὶ Οὐραλίον ὄρεών;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀητήτου Εὐζώνου

378. Ἑλλειποσύμφωνον

Ἡ - ι - ου - εως - ε

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κοσμοκρατίαιας Ἑλλάδος

379. Γρίφος

ὦ Ἀρίστη! ὦς ὦς ὦς (Θ) (Θ)
ὦ Ἀρίστη! ὦς ὦς ὦς (Θ) (Θ)

Ἐστάλη ὑπὸ Ἐδγετίας Γ. Γιαννοῦση

Τέλος τοῦ 37ου Διοργανισμοῦ.
Ἀπὸ τὸ προσεχές ἀρχίζει ὁ νέος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Προτεινὸν ἀλληλογραφίαν μετὰ Ἐξορίστον Ἀθῆδα, Τυχοδιώκτιδα, Βοσκοπούλαν τῆς Λαοίδας, Κερκυραϊκὴν Ἀθραν.
Καταρὸ Σκυλάκι (II', 298)

Ἑλληνοῦ Καρδιά, Σάμιον Ἐπαναστάνην προσελάβεσ τζόκευ;—Σατανά, ἐξόρεφες Ὀνειρώδες Βίλς;—Πέννα Διαπλάσσεως, γράφεις;—Per jocum.—Μπαρουτοκαπινομένη

Θερμὰ συγχαρητήρια, ἀγαπητὴ Εὐτυχία, διὰ τὸ Ράλλειον. Πιστεύω, μ' ἐνθουσιάζει.
Κορηθία Προτοροῦ (II' 300)

Προτεινὸν εἰς τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ συνδρομητάς ἰδρυσιν Διαπλάσιακοῦ Συλλόγου.
Ὅστις δέχεται ἄς εἰδοποιήσῃ.
Νικητρια Ἑλλάς. (II' 301)

Ἀνταλλάσσω cartes διὰ μέσου τῆς «Διαπλάσεως». Προτιμῶ fantaisies. Ἄνταποδίδω διαφόρους.—Τσοῦτζιαν (II' 302) (Σημ. τῆς Διαπλ.—Τὰ διὰ τοῦ Γραφεῖου τῆς Διαπλ. διαβιβάζονται δελεάτως ἐπιστολαὶ πρὸς καὶ νὰ συνοδεύονται μετὰ 30 λεπτῶν γραμματίστομον, συμφώνως τῷ Ὁδηγῷ. Καρ. Ζ', § 6)

Ποίησον Ἀφρειαῖος, ἐνομιζομεν ὅτι θὰ εἶγες τοὺς ἀχίον τὴν εὐγένειαν νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλήσῃς πλὴν κατόπιν ἐκεῖνον τοῦ μπλιεῖτου τὸ ὅποιον δεῖνέτι τί εἶσαι.—Ἀνασθηθεῖσα Ἡπειρος, Ἀήτητος Εὐζώνος

Ἀνταλλάσσω γραμματίστομα. Ζητήσατε τιμοκατάλογον.—Θ. Α. Στεφανίδης, Σάμος-Βαθύ. (II' 304)

Διαδόν Ἐγγόνι, τί χρυσὲς δουλειὲς θὰ κἀνῃς ἢ φρενολόγος σαι, ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ γιαιτρέψῃ τὰ ἀκὰ τῆς μυαλὰ καὶ ξεγνᾷ κάθε μέρα τὸ τσαντάκι τῆς σὰς μπάνια; Προσέτι μὰθε ὅτι ὁ Σγούτας ἤθελε νὰ πᾶ στὴ Σχολὴ τῶν Δοκίμων, ἀλλὰ ἐπειδὴ ζητᾶνε διάφορα!!! μαθηματικὰ ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου, δὲν θὰ δώσῃς φέτος.—Σατανᾶς

Εὐχαριστῶ, Χρυσάτε, γιὰ τὴ θερμὴ σου συμβουλὴ· ἂν θίλῃς δέξου κ' ἀπὸ μὲν ἄλλη πιὸ καλὴ! Τὸν φίλο σου τὸ Σατανά φορτίσου στὰ φτερά σου, γιὰ νὰ τὸν πᾶς στὰ ὕψη, καὶ προλάβῃ τὸν φίλο μου, μὴπως ὠτάν τοῦ Σγούτα!.. ἄχι!.. τὸ μυαλό του στρίψῃ.—Ἀγνωστος Χ. (II' 306)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 33ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 281).

- ΑΘΗΝΩΝ: Εὐθὴρη Φίλιππου, Εὐθὴρη Μίλσανη, Τοῦλα Ε. Καναβασιώτου, Νόστιμον Ἡμᾶς, Γ. Βενάδος, Σ. Σουρῆς, Θ. Τραϊφόρου, Δ. Ι. Σιγνᾶς, Θ. Σ. Γιαννῆλος, Τρελλὴ Ναυτοπούλα, Ἐμ. Φλωράκης.
- ΑΙΓΙΝΗΣ: Ἐγγετα Λαμπαδαρίου.
- ΒΟΛΟΥ: Δ. Χρονόδος.
- ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Αἰούσιος Ι. Κλάδης, (δὶς).
- ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ἡρώα τοῦ Κιλκίς, Μαρία Ι. Κόρη.
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Θεμ. Α. Νάλτας.
- ΙΘΑΚΗΣ: Πολυμήχανος, Ὁδυσσεύς, Ἰουλιὰ, Μερχατὴ, Ἀνδρόνικα Α. Κασσιανῶν, Μαρίκα Α. Θεοφάντιου, (32) Νίνα Α. Λυγουστή.
- ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κωνστ. Γ. Σταυρίδης, Νικολ. Δ. Λαζαρίδης.
- ΚΑΛΑΜΩΝ: Νικ. Ἄντ. Σταυρίδης.
- ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Βασιλικὴ Ε. Λιοσάτου.
- ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μαρία Ι. Γεραῆ. (ἔξαιρις) Ἄγγελοσ Ἀθ. Κίνας.
- ΚΥΘΗΡΩΝ: Βασίλ. Γ. Πετρούχιλος.
- ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Κ. Ι. Δηλασῆς.
- ΠΑΤΡΩΝ: Πατριὸν Ναυτοπούλο, Ἄναστ. Κ. Κανελλόπουλος.
- ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γεωρ. Ἄλ. Θεοφάνης, Νικηφόρος Ναυμαχία, Ἰάσον Σπέντες.
- ΣΑΜΟΥ: Μανώλης Α. Καπας.
- ΣΜΥΡΝΗΣ: Ἰωάννα Ε. Πετροκοκκίαν.
- ΣΥΡΟΥ: Πιλάττα Α. Μονόπολι, Νίκα Γ. Μπενίση.
- ΤΑΝΑΓΡΑΣ: Σωτ. Ι. Μαρίνος.
- ΤΗΝΟΥ: Μαρία Γ. Χαλαμάκη.
- ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Δημ. Ἰωαν. Κατσούλης, Σόλων Ν. Σπυροπούλος, Δανάη Ε. Μενεξή. (32,33) Ἄνδρ. Σ. Κατσούλης.
- ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Γεωρ. Χ. Ζαγούρας (32,33) Π. Λεβέντης, Ἡρώα τῆς Ἡπειρου.
- ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνσταντῖνος Κανάρης, Νικ. Ζ. Σπάλας, Κωνστ. Μ. Καλλιὰς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὄρθην τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκηρωθῆσαν. Οἱ εἰς: ΜΑΡΙΑ Ι. ΚΟΡΙΝ ἔν Ἡρακλείῳ, ΑΝΔΡΙΑΝΑ Α. ΚΑΣΣΙΑΝΩ ἔν Ἰθάκῃ, ΓΕΩΡΓ. Α. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ἔν Πειραιεῖ, οἱ ὅποιοι ἐνεργώθησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Αὐγούστου.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ὀμίλου, ὁ ὅποιος ἠσχολεῖτο ἐρευνᾶν τὴν Βασιλίαν, ἦτο ἓνας ὑψηλὸς μετὰ φριζαρισμένα μαλλιά, καὶ μετὰ ὄψιν ἰλαράν, οἰνοπώλης εἰς τὴν ὄδον Ἀγίου Ἀντωνίου. Ὀνομάζετο Μπαρόν, ἀλλὰ τὸ παρατσούκλι του ἦτο Ζιροφλέ, (καρυοφύλλι), ἔχαρε δὲ μεγάλως δημοτικότητος εἰς τὴν συνοικίαν, διὰ τὴν ἠχηρὰν του φωνὴν καὶ τὴν εὐγλωττίαν του.

Ὁ Ζιροφλέ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους, τὸ ὅποιον ἔφερον ἐν θριάμβῳ τοὺς ἀπελευθερωθέντας δεσμοφύλας, ἔβησε καὶ εἰς τὸν διάδρομον τῆς τρίτης Μπαροφιδέας, ὅπου, καθὼς γνωρίζομεν, εὐρίσκετο καὶ τὸ δωμάτιον τοῦ Μπόμπη.

Εἰς τὸ κεφαλοτκαλον, κρυμμένος ὅσον ἠμποροῦσεν εἰς μίαν σκοτεινὴν γωνίαν, ἐστέκετο ὁ δεσμοφύλαξ Μπαρόν. Τρέμων, μετὰ τὴν κόρην του εἰς τὴν ἀγκαλίαν του, ἐπεριμενε τὴν τύχην τοῦ τῷ ἐπεφυλάσσετο ἀπὸ τοὺς νικητάς.

Ὁ Ζιροφλέ διέκρινεν ἀμέσως τὸν δεσμοφύλακα καὶ τὸν ἀνεγνώρισεν ἀπὸ τὴν στολήν του.

Ὁ οἰνοπώλης ἐστράματτε καὶ τὸ πλήθος, πεπιθῆναι, ἐσταμάτησεν ἐπίσης ὀπισθεν τοῦ ἀρχηγοῦ.

— Ἐδῶ τὸν ἔχομεν, φίλοι! ἀνέκραξεν ὁ Ζιροφλέ, δείχνων θριαμβευτικῶς τὸν Μπαρόν. Ἴδου εἰς τὸν ἀπαι-

σίων ὑπηρετῶν τοῦ τυράννου· πρέπει νὰ τὸν ἀνακρίνωμεν.
—Ναί, ναί, ἀπεκρίθησεν ἑκατὸν φωναὶ ἀνάκρινέ τον· νὰ μᾶς πῆ ποῦ εἶνε οἱ φυλακισμένοι.
Ὁ Μπαρόν ἐπρόλαβε τὴν ἐρώτησιν, ποῦ ἠτοιμάζετο νὰ τῷ κάμῃ ὁ οἰνοπώλης.
— Κύριοι, εἶπε μ' εὐγένειαν· κ' ἐγὼ δὲν ζητῶ ἄλλο καλλίτερον, παρὰ νὰ σᾶς

πληροφορήσω... Δὲν εἶμαι ὑπηρετῆς τοῦ τυράννου, καθὼς εἶπατε. Εἶμαι πτωχὸς ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ, σὰν καὶ σᾶς, κ' ἐβγαζα τὸ ψωμί μου μετὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δεσμοφύλακος...

— Τὰ λόγια ἀκούον! διέκοψεν ἓνας στρατιώτης, φέρων στολὴν ἐθνοφρουροῦ (διότι καὶ οἱ ἐθνοφρουροὶ ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Βασιλίας)· δεῖξτε μόνον ποῦ εἶνε οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι.

— Ὅριστε, ἀπεκρίθη ὁ Μπαρόν, παρουσιάζων τὴν δεσμὴν τῶν κλειδιῶν· θὰ σᾶς ὀδηγήσω.
Τὸ πλήθος ὤρμησε κατόπιν τοῦ δεσμοφύλακος, ὁ ὅποιος διευθύνθη πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ Μπόμπη.

Ὁ κρότος τῶν βημάτων αὐτῶν ἐπὶ τῶν πλακῶν τοῦ διαδρόμου εἶχαν ἐλκύσει, ὡς εἶδομεν, τὴν προσοχὴν τοῦ μικροῦ τζόκευ.
Ὁ Θεὸς πατήρ.

Ὁ Μπαρόν ἐξέκλειδωσεν. Ἀλλὰ πρὶν ἀνοιχθῆν τελεῖως τὴ θύρα, ὑπεχώρησεν εἰς τὸ σπρωξίμον τῶν νικητῶν, οἱ ὅποιοι ἐσπεύδον νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν περιέργειάν των, ἀνακαλύπτοντες καὶ νέον φυλακισμένον.
Ἀνεπήδησεν τότε ἐπιφωνήσεις ἐκπλήξεως καὶ ὀργῆς:
— Μ' αὐτὸ εἶνε παιδί! ἐφώναξεν ὁ Ζιροφλέ.
— Ὡ, τὸ κακόμοιρο τὸ θυματάκι!
— Ντροπῆ!.. νὰ φυλακίζουσι στὴ Βασιλίαν ἓνα τόσο μικρὸ παιδί!

— Θάρρος, μικρέ!.. Ὁ λαὸς ἐργεταῖν νὰ σ' ἐλευθερώσῃ.
Ὁ Μπόμπη δὲν ἤκουε καλὰ αὐτὰς τὰς λέξεις, διότι ἐχάνοντο εἰς τὸν δαιμονιώδη ἀλαλαγμὸν τοῦ πλήθους.
«Ὁ Μπόμπης ἔδραξε τὸν φάκελλον εἰς τὸν ἀέρα...» (Σελ. 287, στ. α')

«Ακούει βήματα ανθρώπων εις τὸν διάδρομον...» (Σελ. 279, στ. β').

Κατ' ἀρχὰς ἐφοδῆθη, εὐρεθεὶς ἀντιμέτωπος τῶν μαινομένων ἐκείνων ἀνθρώπων ἡ γρηγορά ὁμοῦ ἐνόησεν, ὅτι πᾶν ἄλλο ἤθελεν παρὰ τὸ νὰ τοῦ κάμουν κακόν.

Ὁ Ζιροφλέ τὸν ἐπλησίασε, τὸν ἐσήκωσεν εἰς τὰ χέρια καὶ δειχῶν αὐτὸν εἰς τοὺς νικητὰς, ἀνέκραξε μ' ἔμφασιν: — Ἴδου ποῖους ἐκλέγει ὁ τύραννος, διὰ τὸ νὰ τοὺς κάμνῃ θύματά του! Οὐτὲ ἡ παιδικὴ ἡλικία δὲν εὐρίσκει εἰς τὸν ἐνῶπιον τῆς σκληρότητός του!

Κατόπιν ἠπάσθη ἐπιδεικτικῶς τὸν μικρὸν τζοκεῦ, ἀποροῦντα τί ἐσήμαινον ὅλ' αὐτά.

Ἐπευφημῖαι καὶ χειροκροτήματα τὸν ἐχαιρέτων. Τὸν ἐσήκωσαν καὶ τὸν ἐπερ-

«Ἴδου ποῖους ἐκλέγει ὁ τύραννος...» (Σελ. 286, στ. α')

νοῦσαν ἀπὸ χέρι εἰς χέρι. «Ὅλοι ἤθελαν νὰ τὸν φιλήσουν, νὰ τὸν χαϊδέουσιν, καὶ ὁ δυστυχὴς μικρὸς θὰ ἐπνίγετο ἀφελικῶς ἀπὸ τοὺς σωτήράς του, ἂν ὁ Ζιροφλέ, βλέπων τὸν κίνδυνον, δὲν ἐπενέβαινε.

Ὁρμησε, σπρώχνων τὸ πλῆθος, ἤνοιξε δίοδον μέχρι τοῦ Μπόμπη, τὸν ἤσπασε πάλιν, τὸν ἐτοποθέτησεν ἀπὸ πίσω του καὶ ἠνάγκασε τοὺς μαινομένους νικητὰς νὰ ὀπισθοχωρήσουν, φωνάζων:

— Προσέχετε λοιπὸν, φίλοι μου! Ἦλθαμὲν ἐδῶ νὰ σώσωμεν τοὺς φυλακισμένους καὶ ὄχι νὰ τοὺς σκοτώσωμεν. Πίσω, γιὰ τὸ Θεό! Δὲν βλέπετε ὅτι αὐτὸ τὸ παιδί πνίγεται;

Οἱ λόγοι τοῦ «εἰδώλου τῆς συνοικίας» ἠκούσθησαν ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ αἱ πρῶται τάξεις ὀπισθοχώρησαν, ὄχι χωρὶς δυσκολίαν. Ἦτο καιρὸς! Ὁ Μπόμπης ἐπῆρεν ἀέρα καὶ συνῆλθε. Τότε ὁ Ζιροφλέ τὸν ἀνέκρανε.

- Πῶς ὀνομάζεσαι;
- Μπόμπης.
- Διατί εἶσαι ἐδῶ;
- Δὲν ξέρω.
- Τι ἔκαμες πρὶν φυλακισθῆς;

— Ἦμουν τζοκεῦ τοῦ κ. δουκὸς Λωζέν.

— Ἐχεις γονεῖς, συγγενεῖς, φίλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιθυμεῖς νὰ ἐπιστρέψῃς;

— Δὲν ἔχω γονεῖς ὅς φίλοι μου εἶνε στήν Ἀγγλία.

Ὁ οἰνοπώλης ἐγνώριζε πλέον ἄρκετά. Κ' ἐπωφεληθεὶς τῆς εὐκαιρίας διὰ ναυξήσῃ τὴν δημοτικότητά του, ἐπέβαλε σιγὴν εἰς τὸ πλῆθος καὶ ὠμίλησεν οὕτω: — Πολῖται! τὸ δυστυχισμένον αὐτὸ παιδί δὲν ἔχει οὔτε γονεῖς, οὔτε ἄστυον. Τὸ ἀναλαμβάνω ἐγώ. Εἰς τὸ σπίτι μου θὰ εὕρῃ τὰ παιδιὰ μου, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε ἀδέλφια του, καὶ τὴν σύζυγόν μου, ἡ ὁποία θὰ εἶνε μητέρα του.

Χειροκροτήματα καὶ εὖως ὑπεδέχθησαν αὐτὴν τὴν ἀναγγελίαν. Κανεὶς δὲν ἐζήτησε τὴν γνώμην τοῦ Μπόμπη. Καὶ μερικοὶ ἐφώνησαν:

— Στὰ χέρια! Νὰ τὸν σηκώσωμε ψηλά! Ἐν θριάμβῳ!

Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, ὁ Μπόμπης εὐρέθη πάλιν εἰς τοὺς ὤμους εἰκοσιν ἀνθρώπων. Ἄλλοι ἔσυραν τὸ τραπέζι τοῦ δουκιῶντος κ' ἐτοποθέτησαν ἐπάνω μίαν καρέκλαν, τὴν ὁποίαν ἔδωσαν μετ' ὀφθαλμοῦ. Καὶ ὅταν ἐτοιμάσθη αὐτὸ τὸ φορεῖον, ἀνέβασαν ἐπ' αὐτοῦ τὸν Μπόμπη, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ διασκεδάζῃ πολὺ.

Ὅταν, φερόμενος οὕτως ἐν θριάμβῳ, ἐβῆσεν εἰς τὴν κλίμακα, εἶδε τὸν

Μπριού, τὸν ὁποῖον τὸ πλῆθος, ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν του διὰ τὸν Μπόμπη, εἶχε λησμονήσῃ.

Ὁ δεσμοφύλαξ ἐμαζεύετο, ἐμίκρανε, προσπαθοῦσε ὁ κακόμοιρος νὰ κρυθῆ ὅσον ἤμποροῦτεν ὀπίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα τῆς κλίμακος ἄλλ' ὁ μικρὸς τζοκεῦ τὸν εἶχεν ἰδῆ, καὶ μὴ θέλων νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ, ἐσκυψε καὶ τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

Ἡ ἀπροσδόκητος αὐτῆ τρυφερότης ἐκ μέρους ἐνὸς φυλακισμένου τῆς Βασιλῆς πρὸς τὸν δεσμοφύλακά του, ἐξέπληξε κάπως τοὺς νικητὰς, ἔσωσεν ὁμοῦ τὸν Μπριού, διότι κανεὶς δὲν ἐσκέφθη πλέον νὰ κακομεταχειρισθῆ ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ μικρὸς ἐδειχνε τόσην ἀγάπην.

Οὕτω, τὴν ἀξιωματικὸν ἡμέραν τῆς 14ης Ἰουλίου, ὁ Μπόμπης ἐξέπληρωσε μετ' ὁλοκατέλειψιν τὸ πρὸς τὸν Μπριού χρέος του, σῶσας πρῶτα τὴν κόρην του

Τὰ λόγια ἀκοῦν! (Σελ. 285, στ. γ')

Νανέτιαν καὶ κατόπιν αὐτὸν τὸν ἴδιον. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ δουκὸς Λωζέν.

Ἐπὶ τοῦ φορεῖου πάντοτε, ὁ μικρὸς Ἄγγλος ἐβῆσεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Διοικητηρίου. Ἐδῶ τὸ πλῆθος ἦτο ἀκόμη πυκνότερον, διότι οἱ νικηταὶ διήρπαζον τῶρα τὰ ἀρχεῖα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκοντο παρὰ τὴν κατοικίαν τοῦ διοικητοῦ.

Καταληθθέντες ὑπὸ τῆς δίνης τοῦ πλῆθους, οἱ φορεῖς τοῦ Μπόμπη ἠναγκάσθησαν νὰ κολουθῆσουν τὸ ρεῦμα καὶ εἰσῆλθον οὕτως εἰς τὴν αὐλὴν ἐκείνην, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας ἔκειτο μὴ γὰρ πύρα. Ὁ λαὸς ἐπυρπόλει τὰ ἀρχεῖα μετ' ὀφθαλμοῦ.

Ὁ Μπόμπης παρηκολούθει τὴν ἐργασίαν αὐτὴν μετ' ὀφθαλμοῦ ἀδιάφορον, διὰ τὸν ὅτι εἶχε εἰς τὸν σῶρον τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἐκουβαλοῦσαν ὅλον ἐπὶ ἐπαναστάται καὶ τὰ ἐρριπταν πλησίον τῆς πυρᾶς, διέκρινεν ἓνα μεγάλον φάκελλον,

σφραγισμένον μετ' ὀφθαλμοῦ βουλοκέρου. Ἦτο ἡ σφραγὶς τοῦ δουκὸς Λωζέν, τὴν ὁποίαν ὁ μικρὸς τζοκεῦ ἀνεγνώρισεν ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἰδιαιτέρον χροῖμά της.

Ἀμέσως ἐνεθυμήθη τὴν ἐπιστολὴν, τὴν περιήρπασεν ἀπὸ τὸν φάκελλον τοῦ δουκὸς, ποῦ τοῦ εἶχαν πάρῃ τὴν ἡμέραν τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν Βασιλῆν.

— Ἄχ, ἐσυλλογίσθη, ἄς μπορούσα νὰ τὴν ξαναπάρω!..

Σκύψας τότε ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς καρέκλας του, ἐκτύπησε τὸν ὄμον τοῦ προστάτου του.

— Τι θέλεις, μικρέ; ἠρώτησεν ὁ οἰνοπώλης. Κάθησε ἤσυχα καὶ σὲ λίγο θὰ βγοῦμε ἔξω. Τόπο λοιπόν, σεῖς οἱ ἄλλοι, τόπο!

Ἄλλ' ὁ Μπόμπης τῷ ἐφώνησε μετ' ὀφθαλμοῦ τὴν δύναμιν:

— Ἐλέω ἐκεῖνο τὸ γράμμα... τὸ γράμμα ποῦ εἶνε ἐκεῖ-χάμω, μαζί μετὰ τὰ ἄλλα... μετὰ τὴν γαλαξία σφραγιδα!..

Ὁ Ζιροφλέ ἐγέλασε. — Θέλεις καὶ σὺ, εἰπεν, ἓνα σουβενὶρ ἀπὸ τῆς φυλακῆς σου; Πολὺ καλά, μικρέ μου φίλε! Ὅχι σὺ φέρον τὸ γράμμα σου.

Καὶ διασχίσας πάλιν τὸ πλῆθος, μετὰ γερὰ σπρωξιματα δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, ὁ Ζιροφλέ κατέβησεν νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σωροῦ τῶν χαρτιῶν. Ἦσπασεν τὸν φάκελλον μετὰ τὴν κυανὴν σφραγιδα, ποῦ τοῦ εἶχε δεῖξῃ ὁ Μπόμπης, καὶ τοῦ τὸν ἐπέταξεν ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τοῦ διασκεδάζοντος πλῆθους.

Ὁ μικρὸς τζοκεῦ ἔδραξε τὸν φάκελλον εἰς τὸν ἀέρα. — Θέλεις κί ἄλλα; ἠρώτησεν ὁ πασιχαρὸς Ζιροφλέ. Δὲν ἔχεις παρὰ τὸ μου τὸ πῆς. Δὲν τὰ σουλάμε, βλέπεις τὰ χαρίζομε!

Ταῦτα λέγων, ἀνεσκάλευε τὸν σῶρον, ἐσήκωνε τὰ ἐγγράφα, τὰ βασιλικά ἐντάλματα, τὰς δικηγορίας, καὶ τὰ ἐσφενδόνιζεν εἰς τὸν ἀέρα.

Πολλὰ χέρια ἐτείνοντο διὰ νὰρπάσουν αὐτὰ τὰ χαρτιά. Κάθε πολίτης ἤθελε νὰ ἔχῃ κ' ἐν ἐνθῆμιον τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας. Ὁ Μπόμπης ὁμοῦ δὲν εἶχε καμμίαν ὄρεξιν νὰ φορευθῆ καὶ ἄλλας ἐπιστολάς. Προφυλαγμένος ἀπὸ τὰ σπρωξιματα τοῦ πλῆθους, ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι του, ἐξήτασε τὸν φάκελλον ποῦ τοῦ εἶχε πετάξῃ ὁ προστάτης του κ' ἐβεβαιώθη μετὰ χαρᾶς ὅτι δὲν εἶχε κάμη λάθος. Ἦτο πράγματι ἡ περιήρπαστος ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχεν ἐμπιστευθῆ ὁ δούξ Λωζέν.

Ὁ μικρὸς Ἄγγλος δὲν ἐγνώριζεν ὅλας τὰς μηχανορραφίας, τῶν ὁποίων

ὑπῆρξε θύμα. Τὸ σπουδαιότερον δι' αὐτὸν ἦτον, ὅτι ἐπανεύρισκε τὴν ἐπιστολὴν του ἀθικτον. Ὅχι ἤμποροῦσεν ἐξαίρετα τῶρα, ἀφοῦ ἦτο ἐλεύθερος, νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸν δούκα τῆς Ὁρλεάνης καὶ νὰ τοῦ τὴν δώσῃ εἰς τὰ χέρια του, καθὼς τὸ εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν κύριόν του.

Ἐλεύθερος! ὦ, ναί, δὲν ἦτο πλέον φυλακισμένος!..

Οἱ φορεῖς του κατώρθωσαν νὰνοῖξουν δίοδον ἐν μέσῳ τοῦ πλῆθους. Διηθύθησαν πρὸς τὴν ἐξόδον, ἐπέρασαν τὴν πρῶτην γέφυραν, ἐξῆλθον εἰς τὴν πρῶτην αὐλὴν, διήλθον τὴν πρῶτην πύλην καὶ ἐβῆσαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἀντωνίου.

Μόλις ἀνεφανίσθη ἔξω, ἐπὶ τῆς θριαμβευτικῆς του τραπέζης, ὁ Μπόμπης ἐπευφημήθη ἀπὸ ὀλόκληρον λαὸν ἐνθουσιωδῶς. Τῷ ἐστελλαν φιλήματα, τῷ ἐρριπταν ἀνθή καὶ καρπούς. Ὁ μικρὸς τζοκεῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξηγήσῃ τὴν μανίαν αὐτὴν τοῦ πλῆθους.

«Τὸ ἀναλαμβάνω ἐγώ!» (Σελ. 286, στ. β')

— Γκότεμ! ἐσυλλογίσθητι τί ἐπαθαν αὐτοὶ; γιατί μ' ἀγαποῦν τόσο;... Μήπως ἐξ αἰτίας τῶν ἱποδρομιῶν ὅπου ἐνίκησα ἄλλοτε μετὰ τὸν Πέρτενερ; Φαίνεται ὅτι θὰ ξαναγύρισε ἡ μόδα στὸ Παρίσι... Ἐ, τόσο τὸ καλλίτερο!

Καὶ ἀφοῦ εὗρεν αὐτὴν τὴν ἐξήγησιν, ὁ Μπόμπης ἔπαυσε νὰ βλασηθῆ, τὸ μυαλό του ἀνωφελῶς καὶ ἤρριπτε νὰ αἰσθάνεται ἀμυγῆ τὴν χαρὴν τῆς δημοτικότητός του.

Ἐμπροσθέν του ἐβάδιζεν ὁ Ζιροφλέ, ὁ νέος του προστάτης, ὁ ὁποῖος φυσικὰ συνεμερίζετο αὐτὸν τὸν θριαμβόν, καὶ ὀδηγεῖ τὴν πομπὴν πρὸς τὴν εἰκίαν του, διὰ νὰρίσῃ ἐκεῖ τὸν μικρὸν φυλακισμένον, τὸν ὁποῖον ἐθεώρει ὡς κτημᾶ του, ἐπειδὴ τὸν εἶχεν ἐλευθερώσῃ.

Ὅσον διὰ τὸν Μπόμπη, αὐτὸς ἐκολυμβούσεν εἰς τὴν ἀγαλλίασιν, διότι ἐκτὸς τῆς δημοτικότητος, εἶχεν ἐπανεύρησιν συγχρόνως τὴν ἐπιστολὴν του καὶ τὴν ἐλευθερίαν του.

Τὸ χαϊδευμένον παιδί τῆς αὐλῆς ὑπὸ τὸ πρῶτον καθεστὼς, ἐγένετο τῶρα, χάριν εἰς ὀλίγων μηνῶν ἀνώδυνον, σχεδὸν εὐτυχὴ φυλακιστὴν, τὸ εἶδωλον τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀλώσῃ τὴν Βασιλῆν. Ἄλλὰ, δι' ὀλίγον καιρὸν, ὁ λαὸς αὐτὸς θὰ ἦτο ὁ κυρίαρχος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΕΡΟΥΣ (Ἐπιτελεῖται συνέχεια)

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1870, εἰς ἓνα σπιτάκι, κτισμένον ἐν μέσῳ βράχων, παρὰ τὰ ὄρη τῆς Σαβοῦας, ἓνας ἀνθρώπος, ἐνδεδωμένος ὡς ἀπλόους χωρικός, κατεῖχετο ὑπὸ βαθείας συγκινήσεως.

— Αὐτὴν τὴν φορὰν, ἐπέτυχαι ἔλεγε, μοῦ φαίνεται ὅτι κατεσκευάσα τὴν μηχανήν, ποῦ ἡ ἰδέα της μοῦ ἤλθε τόσες φορὲς, ἐνῶ ὠδηγοῦσα εἰς τὴν βοσκὴν τὰ κοπάδια μου. Δὲν μοῦ μένει τῶρα παρὰ νὰ τὴν δοκιμάσω. Ὁ ἀρχιστὸν ἀπὸ αὐριο καὶ θὰ παρῶ τὰ μέτρα μου, ὥστε νὰ μὴ παρευρεθῆ κανεὶς εἰς αὐτὸ τὸ πείραμα. Ἐπειτα, ποῖος ἀπὸ τοὺς πατριωτῆς μου ἐδῶ μπορεῖ νὰ ξέρῃ, ὅτι ὁ Κακοκέφαλος, καθὼς μετ' ὀφθαλμοῦ, προσπαθεῖ τόσον καιρὸ τῶρα, νὰ εὕρῃ τρόπον γιὰ νὰ πετάξῃ ἐπὶ τὸν ἀέρα! Παιὶς σκοτίζεται γιὰ τὸν ἔρημο Κακοκέφαλο, ποῦ οὔτε οἰκογένεια ἔχει, οὔτε φίλους!..

Πράγματι, ὁ Κακοκέφαλος, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἐγκατέλειψε τὸ χωριόν, διὰ νὰ ἐξοριθῆ εἰς τὸ ἐρημικὸν ἐκεῖνο μέρος τῶν βουνῶν, ἐλησημονήθη τελείως ἀπὸ τοὺς συντοπίτας του, — οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε δὲν ἀγαποῦσαν διόλου τὸν δόξυμον χαρακτιῆρά του, — καὶ κανεὶς δὲν ἐφρόντιζε νὰ μάθῃ πῶς ἐζοῦσε καὶ τί ἔκαμνεν ἐκεῖ τόσα χρόνια.

Ἦτο μεσόκοπος, ἀλλὰ δυνατός, εὐρωστος καὶ μαλονότι ἡ φυσιογνωμία του δὲν τὸν ἐδειχνε, εἶχε μεγάλην νοημοσύνην, ἀληθινὴν εὐφυίαν.

«Ὅτι κατεβῶ πρῶτα στὸ χωριό, ἐσυλλογίσθητο, νὰ κάμω τὰ ψώνια μου» ἔπειτα θύναπαυθῶ λίγες ἡμέρας, καὶ κατόπιν θὰ δοκιμάσω τὴν μηχανήν μου. Ἐ, κί ἂν εἶνε ὅπως τὴν φαντάζομαι καὶ τὴν ἐλπίζω! Ἐκεῖνοι ποῦ ἐκοροῖδουσαν πρὶν τὸν Κακοκέφαλο, θὰ τὸν ζηλεύουν ὅλοι, γιατί μετὰ τὴν ἐφεύρεσίν σου θὰ γίνῃ πλούσιος!»

Ὅταν ὁ πρῶτον βροχὸς κατέβη, ὅπως εἶπεν, εἰς τὸ χωριόν, εἶδεν ἐκπληκτικῶς, ὅτι οἱ χωρικοὶ ἦσαν ἀνάστατοι. Καθ' ὀμίλους, συνεζήτησαν τὴν ἡμερᾶς, μετ' ὀφθαλμοῦ καὶ χειρονομίας. Ὁ Κακοκέφαλος δὲν ἐκράτηθη καὶ, παρὰ τὴν συνῆθην ἀδιαφορίαν του, ἐπλησίασε μερικοὺς καὶ τοὺς ἠρώτησε τί συμβαίνει.

— Δὲν ἀποροῦμε ποῦ δὲν ξέρεις τίποτα, τῷ ἀπεκρίθησαν, γιατί σὺ ζῆς σὰν ἀγριάνθρωπος. Τί; οἱ ἄετοι θὰ σὺφεραν

τά νέα, άπάνω στους βράχους που πήγες κ' εφώλησες;... Μάθε λοιπόν ότι έκηρύχθη ο πόλεμος. Θα πολεμήσωμε με τους Γερμανούς, και πρέπει να είμεθα βέβαιοι ότι θα τους νικήσωμε. Νέοι, γέροι, όλοι είμεθα έτοιμοι να σκοτωθώμε για την Πατρίδα. Κανέναν, έκτος ίσως από σένα, που δεν έχεις να ύπερασπισθής ούτε σπιτι, ούτε οικογένεια.

— Ο πόλεμος έκηρύχθη! Ήπιθόρισεν ο Κακοκέφαλος, χωρίς ούτε να σκεφθής καν ναποκηθής εις τα δυσμενή λόγια που ήκουσε πρό όλίγου. Ο πόλεμος έκηρύχθη! έμουρμούρισε πάλιν' μα τότε λοιπόν... ποιος ξέρει!..

Και άποτόμως, άφηκε τους χωρικούς χωρίς λέξιν και έπήρε τον δρόμον του βουνού. Έκείνοι τον έβλεπαν φεύγοντα κ' έλεγαν μεταξύ των:—Τουστρηψε, φαίνεται, ή βίδα του κακόμοιρου του Κακοκέφαλου!..

Απεναντίας, ήτο φρονιμώτατος! Έξάφνα, εις την ψυχήν του άνθρώπου αυτού, του έγκαταλείμμενου, ο όποιος άνετράφη από οίκτον, χωρίς φιλίας, χωρίς τρυφερότητας, άφυπνίσθη ή φλογερώτερα φιλοπατρία.

— Δεν θα δοκιμάσω τη μηχανή μου σε λίγες ήμέρες, έσυλλογίζετο' άλλ' εύθύς, αύριο. Και άν εινε όπως την έλπίζω, πόσο θα χρησιμεύη'ς αυτό τον πόλεμο! Θα πετά στον άέρα επάνω από το έχθρικό στρατόπεδο, θα κατασκοπεύω τας κινήσεις των Γερμανών, θα φέρω διαταγας από ένα σώμα στρατού εις άλλο, άν, έννοείται, θα μου τας εμπιστευωνται. Α, τώρα όχι! δεν θα έπωλούσα την εφευρέσει μου για όλο το χρυσάφι του κόσμου. Θα ύπηρετήσω μ' αυτή την πατρίδα μου. Αφού δεν ένγνώρισα μητέρα, πρός τη Γαλλία θα έκπληρώσω τα υίτιά μου καθήκοντα. Πολλοί με παίρνουν για κουτό και άναίσθητο, επειδή δεν μιλώ, επειδή κρατώ της ιδέας μου για τον έαυτόν μου. Ας με νομίζουν, δ,τι θέλουν! Δεν είμαι πιά νέος για να καταταχθώ στο στρατό' θα κάμω λοιπόν το καθήκον μου διαφορετικά.

Την άλλην ήμέραν, το πρωί, ο Κακοκέφαλος εύρίσκειτο πλησίον της μηχανής του. Ητο έν είδος όχηματος, το όποιον άνεπαύετο τώρα επί της χλόης. Το κέντρον του ήτο έν είδος ξυλινου έδωλιου, επί του όποιου θα εκάθητο ο οδηγός. Από το έδωλιον αυτό άνεχώρουν τέσσαρα πτερά, σχεδόν όμοια με τα πτερά του μύλου, τα δε τεντωμένα πανιά των, σπρωχόμενα υπό του άνέμου, έκίνουν ένα τροχόν, τοποθετημένον εις το όπισθεν

μέρος του όχηματος. Το όχημα αυτό δεν ήτο παρά έν πρωτογενές άεροπλάνον. Ο προορισμός του τουλάχιστον δεν ήτο να κινήται εις της γης, αλλά να πετά εις τον άέρα. Οι σημερινοί μηχανικοί θα το έπεριγελούσαν' αλλά και τέτοιον που ήτο, έφαινετο να ίκανοποιη τελείως τον εφευρέτην του, ο όποιος έμενδια κατευχαριστημένος.

Ο καιρός εινε εύνοϊός. Έλαφρά αύρα κολπώνει τα πανιά και θέτει εις κίνησιν τον τροχόν. Ο Κακοκέφαλος κάθηται εις το έδωλιόν του... "Ω τί εύτυχίζ!.. Άφίνει την γήν και ύψάνεται σιγα-σιγά εις τον άέρα. Πόσον δυνατά κτυπά ή καρδιά του!.. Φαντάζεται τώρα ότι δοκιμάζει την εφευρέσειν του ενώπιον κανενός άξιωματικού, ο όποιος θα την έγκρίνη και θα τψ δώση την άδειαν να συντελέση εις την νίκην των Γαλλων. Δεν συλλογίζε-

"Ο άέτος έπιπίπτει..." (Σελ. 288, στ. 6)

ται πλέον την δόξαν, συλλογίζεται μόνον την εύτυχίαν της θυσίας, της άφοσιώσεως εις την ιδέαν της πατρίδος, και αυτό τον κάμνει άλλον άνθρωπον.

Βυθισμένος έξ όλοκληρου εις το όνειρόν του, δεν είδεν άμέσως ένα μαύρον σημεϊον, το όποιον πεζά από πάνω του. Σηκώνει έν τούτοις το κεφάλι και πρός στιγμήν διατάζει... Το μαυράδι εκείνο τον άνησυχεί, διότι δεν διακρίνει καθαρά τι εινε. Έπιτέλους βλέπει να κινούνται δύο πτέρυγες. Είναι άέτος!

Και' αρχάς, το πτηνόν αυτό δεν τον ενδιαφέρει. Και όμως εινε βασιλικός άέτος, του ώραιότερου είδους, του όποιου αι πτέρυγες ήπλωμέναι, καλύπτουν διάστημα τριών σχεδόν μέτρων.

Την προσοχήν του έχει εκλύση ο άεροπόρος, τον όποιον εκλαμβάνει ίσως ως πτηνόν άλλου είδους, παράδοξον, άλλόκοτον' θέλων δ' εν' άπαλλαχθής του έπιφύου τούτου αντίζήλου, ο όποιος θα τψ διαμφισβήτηση βέβαια την κυριαρχίαν του άέρος, έφορμά' έξαφνα και έπιπίπτει έναντιον του.

Ο δυστυχής Κακοκέφαλος βμέπει το κίνημα του έχθρου του και ένψ πρός μιάς άκόμη στιγμής έμακάριζε τον έαυτόν του διά την έπιτυχίαν της εφευρέσεως, τώρα δεν σκέπτεται άλλο, παρά πώς να προφυλάξη την ζωήν του.

Αντι παντός όπλου, δεν έχει παρά ένα μαχαίρι, και αυτό πάλιν δεν είμπορεί να το μεταχειρισθής παρά με το ά-

ριστερόν χέρι, διότι το άλλο κρατεί το τιμόνι και άν το άφήση μίαν στιγμήν, κινδυνεύει να κρημνισθής. Άρπάζει λοιπόν το μαχαίρι, ένψ ο άέτος εινε τώρα εκεί, σχεδόν επάνω του. Οι φοβεροί του ύψηδες βυθίζονται εις τα πανιά και τα ξεσχίζουν. Τα πτερά δεν εινε πλέον εις θέσει να κρατούν εις τον άέρα την έξηρωμένην μηχανήν.

Εν τούτοις, ο εφευρέτης δικτηρείται άκόμη μετέωρος. Δεν πίπτει, διότι οι ύψηδες του ισχυρού πτηνού συγκρατούν το ξύλινον έδωλιον. Αισθάνεται ότι ο άέτος τον άπάγει. Αλλά πού; Πρός τους άπροσίτους εκείνους βράχους, βέβαια, όπου έχει την φωλιάν του, και τούτο με τον σκοπόν να τον ξεσχίση, και να τον καταράγη.

Άφισας το άχρηστον πλέον τιμόνι, ο Κακοκέφαλος πιάνει το μαχαίρι με το δεξι. Αλλ' ή θέσις του εινε τόσο κρίσιμος, με τόσο κόπον κρατεί την ίσορροπίαν, ώττε δεν καταβάνετο άλλο, παρά να πληγώση το πτηνόν έλαφρότατα. Τα κτυπήματα αυτά έξερεθίζουν τον άετόν, ο όποιος βυ-

θίζει τους ύψηδες του εις τας σάρκας του άντιπάλου του. Αλλά τότε αυτός, με άπεγνωσμένον κίνημα, τον κτυπά δυνατά.

Ο βασιλεύς των πτηνών πληγώνεται θανασιμώς και οι γαμψόνυχτοι δάκτυλοι του παραλύουν. Αλλοίμονον! αυτό μόνον εκρατούσαν την μηχανήν εις τον άέρα και, ένψ ο άέτος πίπτει αίμυσταγής επάνω εις ένα βράχον, ο εφευρέτης κρημνίζεται εις ένα βάραθρον, και το σώμα του ξεσχίζεται από τας μυτεράς πέτρας. Ο δυστυχής άποθνήσκει, καθ' ήν στιγμήν το μακροχρόνιον όνειρόν του έφαινετο πραγματοποιούμενον.

Τον Απρίλιον του έπομένου έτους, μερικοί νεαροί άλπιμιστάι, σκύφαντες άνωθεν ένός βαράθρου, δια να κόψουν έν σπάνιον άνθύλλιον, φυόμενον εις το χείλος του, είδαν το πτώμα του δυστυχούς Κακοκέφαλου. Κατ' αρχάς ένόμισαν ότι έπρόκειτο περί συνήθους δυστυχήματος των βουνών' άλλ' άμα, με πολλούς κόπους, κατώρθωσαν νανασφύρουν εις τον βράχον τάνθρώπινα εκείνα λείψανα, τα ήσαν περιπεπλεγμένα εις τους τροχούς μιάς μηχανής και συνεπέρανεν εύκόλως, ότι είχαν εμπρός των κάποιον άγνωστον εφευρέτην, ο όποιος είχε εν ψρη τον θάνατον, πριν προφθάση ναποκαλύψη το μυστικόν της εφευρέσεώς του.

Τψ έσκαψαν εύλαβώς ένα τάφον παρά

τους πρόποδας του ίδιου εκείνου βράχου, και μεταδώναντες την είδησιν εις το χωριόν, έκαμαν τους χωρικούς να έπίσκεψθουν και να έρευνήσουν τον έρημον οίκισκον του νεκρού. Εκεί ήσαν μερικας σημεϊώσεις, από τας όποιας έμαθαν τα ύνετρα και την φιλοπατρίαν του παρεγνωρισμένου συνταπίτου των. Από τότε ώμιλούσαν δια τον Κακοκέφαλον με περισότερον σεβασμόν.

(Cl. Leclerc) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΙΡΗΝΗ Κ' ΕΡΓΑΣΙΑ

Αγαπητοί μου,

ΜΕΓΑΛΗ είδησις της ύπογραφής της ειρήνης, έφθασεν εις τας Αθήνας το δειλινόν της παρελθούσης Παρασκευής, 26 Ιουλίου. Αμέσως διελαλήθη εις όλην την πόλιν δια του κρότου των τηλεβόλων, τα όποια συνώδευσαν άμέσως πυροβολισμοί και κωδωνοκρουσίαι.

Συγχρόνως άνεπιτάσθησαν αι σημαίαι της γαράς και της νίκης, ή πόλις έφωταγωγήθη και ο λαός έξεχύθη εις τους δρόμους με ζητωκραυγας, με άλαλαγμούς, με τραγούδια. Έγινε πάλιν το ίδιον χαρμόσυνον πανηγύρι, με το όποιον έχαιρετίσθησαν ή άλλωσις της Θεσσαλονίκης, ή πτώσις του Μπιζανίου και ή άλλωσις των Σερρών, — τα τρία μεγάλα γεγονότα του διπλου πολέμου, τα όποια έωρτάσθησαν εις τας Αθήνας με «κανονίες». Αλλ' αυτήν την φοράν, ή χορά ήτο βαθύτερα, μεγαλητέρα. Την έδλεπες εις όλα τα πρόσωπα ζωγραφισμένην ζωηρότερα. Καλός και ο πόλεμος, άναγκαίος και κάποτε ποθητός. Αλλά πάντα καλλιτέρα και ποθητότερα ή ειρήνη! Είνε δώρον Θεοϋ, εύλογία ούράνιος, και την αισθάνεται ο άνθρωπος περισότερον όταν έρχεται μετά τα δεινά ένός φρικώδους πολέμου, — και ποίος πόλεμος δεν εινε φρικώδης, έκτος ίσως εκείνου που έκαμεν ή Ρουμανία με την Βουλγαρίαν; — όπως ή γαλήνη μετά την τρικυμίαν και ή αύγή μετά την ζοφεράν νύκτα.

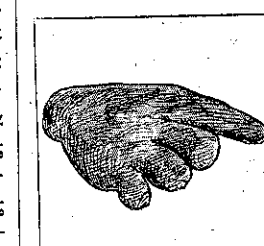
Η εμπόλιμος κατάστασις διήρκεσεν όλόκληρον σχεδόν έτος. Όχι μόνον δεινός, αλλά και σχετικώς μακροχρόνιος ο πόλεμος μας. Και οι άνθρωποι με όλην την χιράν που τοίς έπροξενούσαν αι νίκαι μας, — νίκαι όμως άκριβιά πληρωμένα, — ήρχισαν να εύρίσκουν πολύ το χυνόμενον αίμα και να έπιθυμούν την ειρή-

νην, την ήσυχίαν, την τακτικήν ζωήν της εύλογημένης έργασίας. Δια τούτο ή ύπογραφή της ειρήνης έπροκάλεσε χιράν μεγαλητέραν. Και άκόμη διότι ήτο μία ειρήνη εύτυχής, ένδοξος δια την Ελλάδα, της όποιας άντημέφθησαν πλουσιώσαι θυσιαί. Σήμερον ή Ελλάδα δεν εινε μόνον διπλασια κατά την έκτασιν και τον πληθυσμόν, αλλά κ' έκατοναπλασια κατά το γόητρον. Ο πόλεμος αυτός της έδωσεν άφορμήν να δείξη εις τον κόσμον όλας τας άρετάς του λαοϋ της και του στρατοϋ της. Αναγνωρίζεται και θαυμάζεται όχι μόνον ως γενναία, ως ήρωική, αλλά και ως πολιτισμένη. Η ίσότης, ή δικαιοσύνη, ή άνεξιθηροκεία, ή αληθινή έλευθερία που βσιλεύει εις όλας τας ύπ' αυτής ανακτηθείσας χώρας, — ως μαρτυρεί ή αγαλλίασις των κατοίκων, άνεξαρτήτως φυλής και θρησκείματος, — άποτελεί δια την Ελλάδα διπλωματιμής, το όποιον βεβαιότατα δεν άπέκτησεν ή αντίζηλος Βουλγαρία. Και αυτό εινε σπουδαιότερον από τας νίκας. Ανακτά τας χώρας της ή Ελλάς, αλλά δια να κάμη τους κατοίκους των εύτυχιστέρους άφ' ό,τι ήσαν πριν. Κατακτά έλληνικας χώρας και ή Βουλγαρία, αλλά δια να τυραννήση με τον βαρβαρώτερον τρόπον όλους τους μη Βουλγάρους κατοίκους.

Οι Τούρκοι, οι Έβραίοι, άκούουν Βούλγαρον και φεύγουν. Άκούουν όμως Έλληνα και τρέχουν να τον ύποδεχθουν

ΝΕΑ & ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ένα χέρι

Το χέρι αυτό μάς δείχνει... με το δάκτυλον, πόσον ιδιότροπα σχήματα λαμβάνουν καμμίαν φορην αι ρίζαι των φυτών. Διότι δεν εινε παρά μία ρίζα ραδικιού, άνήκουσα εις τον κ. Μπέτσερ από το Νη-μαρκ, του Νοτιογαμοχάτη της Αγγλίας:

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α.) Παίγνιον

Έστέλη υπό του Γενναίου Ηυροβολητοϋ

MI	NA	NIQ
ΠΥ	ΤΕΡ	ΡΑΙ
ΤΗΣ	ΛΑΜ	ΚΡΙ

Να συμπληρωθουν αι συλλαβαι αυ-

ως έλευθερωτήν, ως σωτήρα. Άρκεί μόνον να διαβάση κανείς τα συγχαρητήρια και τα εύχαριστήρια, τα όποια στέλλουν καθημερινώς οι Μουσουλμάνοι και οι Ισραηλίται των νέων μας έπαρχιών προς τον νέον Βασιλέα των Κωνσταντινον, δια να ιδη πόσον ειλικρινής εινε ή χιρρά και ή εύγνωμοσύνη των. Με τας νίκας του στρατοϋ και του στόλου της, με την ύπέροχον μορφήν του Αρχιστρατήγου Βασιλέως της, και προπάντων με την δικαιοσύνην της στρατιωτικής και πολιτικής της διοικήσεως, το γόητρον της Ελλάδος εινε σήμερον τόσο ισχυρόν εις όλην την Χερσόνησον, ώστε και χωρίς έπιστημον άναγνώρισιν, ή Ελλάδα έχει και θα έχη την ήγεμονίαν της Βλκωνικής, διότι θεωρείται σήμερον το πρώτον μεταξύ των αντίζήλων Κρατών.

Κατά την περίοδον της ειρήνης, που αρχίζει τώρα, — και ως εύχρηστέον να εινε μακρά και άδιατάρακτος, — ή Ελλάς θα έργασθη με όλας της τας δυνάμεις, δια να φανή άκόμη περισσότερον αξία της παγκοσμίου εκτιμήσεως. Καθ' Έλλην ήζει τώρα την ύποχρέωσιν, επιδιδόμενος με ζήλον εις τα έργα της ειρήνης, να υπερέβη τον έαυτόν του. Και οι Έλληνοπαίδες επίσης, συναισθανόμενοι ποίας πατρίδος θα γίνουν μίαν ήμέραν πολιται ή στρατιώται, όφείλουν τώρα να εινε άκόμη καλλιτεροι, φρονιμώτεροι και επιμελέστεροι.

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

6.) Έπανόρθωσις λέξεων

Έστέλη υπό του Ένδοξου Αεροναύτου ΦΕΛΣΣΕΑ, ΤΣΑΟΚΡ, ΟΟΚΥΣΣΙΡ

Μεταθέτων καταλλήλως τα άνωτέρω γράμματα, σχηματίσει τρία όμοειδη ύσιασιατικά.

γ.) Δια τους γαλλομαθεύς

Έστέλη υπό της Ημιολίας Β. n m. l ac. is, n. pr. . te j. . . s.

Νάναγνωσθής ή γαλλική αυτή παροιμία.

Λύσεις του 34ου φύλλου

α.) Τα γυαλιά της γιαγιάς άποτελονται από το μανικέτι της και από το άκρον ένός ξύλου της έστίας. — β.) Σεισοπυγίς, Κορώνη, Χελιδών, Ταώς, Κορυδαλός. — γ.) Reponse: Celui qui a la plus grosse tête.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχάτην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ἡμῶν ὑψηλοῦς καί ὑπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καί χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐτησίᾳ . . . δρ. 8.— Ἐξαμηνίως . . . 4,50 Τρίμηνος . . . 2,50

Ἐξωτερικοῦ : Ἐτησίᾳ . . . φρ. 10.— Ἐξαμηνίως . . . 5,50 Τρίμηνος . . . 3.—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶντα ἕκαστον λπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Ἐδριπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνκιον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ὸς **Ἐν Ἀθήναις, 10 Αυγούστου 1913 Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 37**

391. Μεσοστιχίς
Τὰ μεσαία γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν πτηνὸν ἄρπακτικόν.
1, Πέλαγος· 2, Μοῦσα· 3, Οὐράνιον σῶμα.
4, Προφήτης· 5, Ἀργοναυτής.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Χριστιανισμοῦ

392. Μικτὸν
ψγ-ησα
Ἐστάλη ὑπὸ Ἀναστασίου Μπαλατζιόγλου

393. Γρήγορος
Μ Φελί
ΘΜΤ Χρηστά και
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀττικὸν Εὐδώνειον

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 20-21
202. Κάμηλος (κά, μήλος).—203. Γάτα (γά, τά).—204. Τάχος-λαγός.—205. Ρήγας-γῆρας.
226.

ΑΡΜΝΩ 227. ΚΑΛΥΜΝΟΣ (Ἄλυς, Ἄλυκος, ὕμνος, μνᾶ, νομός, οὐλαμός, σῶλον).—208-210. 1, Ἄνθρωπος ἀγράμματος ξέλον ἀπελέκτων.—2, Μαλεάς δὲ κάμφας ἐπιλάθου τῶν εἰκάδε.—3, Μὴ ἐκλιανθάνου τῶν εὐεργεσιῶν.—211. ΕΛΕΝΗ (Σικελία, Ἑλλάς, Κλεῖω, κέ-Νωψ, Δῆμητρα).—212. ΕΞ ὄνυχος τὸν λέοντα.—213. Μὴ νὲ λημονέι. (Μὴ με λι-σι-ω-νι.)

214. Κανάριον (Κανᾶ-ΡΙον)—215. Ἰστημι (εἰς τί, μι).—216. Τίτος-σίτος.—217. Μάιος-Αἴμος.

ΓΦΑ 219-220. 1. Μέρος μέλος, ἔλος, ὄλος, ὄλον. 2. Πυρά, παρά, ἀρά, ἀνά, ἄν, ἄς, πᾶς, πῶς, φῶς.—221-226. Διὰ τοῦ Ρ: πείρα, ἄρμα, Ρέα, πόρος, ρίς, ροή.—

227. ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ (Ταπεινός, Βιόρηνη, Ρυπαρός, Ψεύδος, Ἰσχυρός, Χαρά, Ὀλον, Ράδιον, Ἥμερος).—228. Νέοι τὸ σιγᾶν κρείττον ἐστὶ τοῦ λαλεῖν.—229. Ὁ οὐ μισεῖς ἔτερον μὴ ποιήσεις. (Ὁ; ἤμισυ-σὲ τέ-ρῶ-μὴ πὶ εἰς εἰς.)

ΜΙΚΡΑ ἌΓΓΕΛΙΑ

Μικρὸν Ἀριστοκράειδα καὶ Ἀφελή Σανθούλαν.—Τί γίνεσθαι; Παρ' ὀλίγον νὰ μὲ φάνε τὰ σκουλήκια δὲν τοὺς ἔκαμα ὅμως τὴ χάρι καὶ ὑγιαίνω πάλι...
Βολιώτινο Κεράσι (ΙΓ', 307)

Ἐν ἔξευρα, Ἐωσφόρος, ὅτι καὶ οἱ Σατανάδες πάσχουν ἀπὸ ἀρρημάτων!.. ἄλλοιὸς δὲν θὰ σ' ἐρωτοῦσα. Χαιρετίσματα εἰς ὅλους τοὺς συντρόφους.—**Ἀττικὴ Δύσις** (ΙΓ', 308)

Στὸν Ἀθήτητον Εὐδώνων θεομὰ συγχαρητήρια διὰ τὸ νέον τοῦ ἀξίωμα, εὐχομαι δὲ πᾶσαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸν μέγαν μετασχηματισμὸν τοῦ ἀγαπητοῦ «Θριάμβου».
Ἀττικὴ Δύσις (ΙΓ', 309)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΕΛΛΑΣ»
Παρακαλοῦνται οἱ λαβόντες λαχεῖα τοῦ Συλλόγου μας καὶ μὴ πληρώσαντες αὐτὰ νὰ ἀπεύσωσι νὰ πληρώσωσι ταῦτα μέχρι τῆς 11 Αυγούστου, ἄλλως θὰ ἀποκλεισθῶσι τῆς κληρώσεως, τάποτελέσματα τῆς ὁποίας δημοσιευθήσονται εἰς τὸ φύλλον τῆς 17 Αυγούστου.
Ὁ Γραμματεὺς (ΙΓ', 310)

Ἀναλλάσσω δελτία πολεμικὰ ἔγχρωμα, καὶ καλλογὰς. Διευθυνταί: **Γλυκεῖαν Ἐλπίδα**, Poste Restante, Τρίπολιν.

Μαρουτοκαπινομένη, ἐγὼ ναὶ σὺ;—**Τσοῦχτρα**, πῶς τὰ περνᾶς στὸ Δαφνί;—**Ἀγνωστος Χ**, δὲν ἔχω τόσον φόβον πρόσεγε ἀσθενεῖς σου, ἰδιαίτως τὸν Σγούτα καὶ τὸ Διάβλου Ἐγγόνι.—**Σατανᾶς** (ΙΓ', 312)

Ἐν ἀναλλάσσω κάρτες διὰ τῆς «Διαπλάσεως», ἀλλὰ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν: **Τουστίνην Τζεραμίν, Χαλκίδα.**—**Τσοῦχτρα**

Σ' εὐχαριστῶ, **Τέλλε Ἄγρας**, γιὰ τὸ συχωροχάρτι ποῦ μοῦ δίνεις.—**Δύναμις τῆς Θελήσεως**, ὄλην μου τὴν ζωὴν στὸ Δαφνί θὰ τὴν περάσω;—**Τσοῦχτρα** (ΙΓ', 314)

Ὁ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΘΡΙΑΜΒΟΣ»

Ἐκκλησίαν τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὅποیان ἔδωσαν τοῖς ἀγαπητοῖς τὸν **συναδέλφοις**, ἰδρὺει **μεγίστην Διαπλαστικὴν ΘΡΙΑΜΒΟΥΤΙΚΗΝ** αὐτοκρατορίαν. Εἰς ταύτην λαμβάνει μέρος **πᾶν ψευδωνυμοῦχον μέλος** τοῦ συλλόγου. Διοικεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «**ΘΡΙΑΜΒΟΥ**» Διευθυνταίς ἡ αὐτή.

«ΘΡΙΑΜΒΟΥΤΙΚΗ» ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ἀδικοκράτωρ καὶ ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν κραταιοτάτου θριαμβευτικοῦ στρατοῦ ἡ **Α. Μ. ὁ ΑΗΤΗΤΟΣ ΕΥΖΩΝΟΣ**, Αὐτοκράτειρα ἡ **Α. Μ. Ἀδικοκράτειρα τῆς Τρέλλας.**

ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Ἀδύλη: Βαρόνος Δελαπενδίου, Λόρδος τῆς Λόρδας. Κυρίαί τῆς τιμῆς: **Βασιλοπούλα τοῦ Μισοῦ, Κόμισσα Κασιτί.** Σωματοφυλακὴ: **Διάβολος Ξεῖδατος, Λέρα τοῦ Διαβόλου, Διαβόλου Κέρατο.**

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρωθυπουργός, ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης καὶ Μέγας στρατιοφύλαξ: **Ἀδαμάντινος Χαροκίτης.** Ὑπουργοί: **Στρατιωτικῶν, Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας** Ναυτικῶν, **Ναυτάνι τῆς Χαλκίδος** Ἐσωτερικῶν, **Ὀνειρευμένη Ἑλλάς** Ἐσωτερικῶν, **Ἀναστηθεῖσα Ἡπειρος** Οἰκονομικῶν, **Ταυγούνης Πιτσούλης** Παιδείας καὶ Ἐκκλησιαστικῶν, **Μαγευτικῶν Δάσος** Πεδέρος Βουλῆς, **Μαγευτικῶν Δυπόφως.**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Στρατηγὸς: Κέντρον καὶ Διοικητὴς Α'. **μεραρχίας, Γενναῖοψυχος Στρατηλάτης.** Τοῦ Δεξιῶν καὶ Διοικητὴς Β'. **μεραρχίας, Στέφανο στή Γαλανή μας.** Τοῦ ἀριστεροῦ καὶ διοικητὴς Γ'. **μεραρχίας, Στανραετός.** Διοικηταί: Δ'. **μεραρχίας ὁ συνταγματάρχης** Πυροβολικοῦ **Ὀνειρευμένη Πατρίδα** Ε'. **μεραρχίας ὁ ἀντισυνταγματάρχης** Μηχανικοῦ **Ἀπελευθερωθεῖσα Ἡπειρος.** Ἀρχηγοί: τοῦ Πυροβολικοῦ **Ἀρχικονιμπούρας**, τοῦ Ἐπιτελεῖου **Δαρνοστεφῆς Ὀλυμπιονίκης**, τῆς Ἐπιμελητῆρας ταγματάρχης **Ἐωσφόρος.** Ἀεροναυτικῶν στόλου ὑπολοχαγός **Σατανᾶς.**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Ναύαρχος: Ναύαρχος τῆς Βασιλείας. Διοικητὴς θωρηκτοῦ «**Θριάμβος**»: **Χρυσασετός.** Ἀσυρμάτου: **Ἐθνικός Ἐγωϊσμός.**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀθήναι. Πέισου: **Ἑλληνίς Μητέρα.** Γραμματεὺς: **Ἐθνικὸν Ὀνειρον.** Ἀκόλουθος: **Ἀσπρος Ἀραπάκος.** Διερχομένης **Συμμαχικῆς Στρατός.** Πειραεὺς. Πρόξενος: **Ἀττικὴ Δύσις.** Γραμματεὺς: **Πανελλήνιον Ὀνειρον.** Διερχομένης **Δοξασμένη Ἑλλάς.** Βόλος. Ὑποπρόξενος: **Ἐν Τούτῳ Νίκα.**

Ἄλμυρος. Ὑποπρόξενος: **Κῦμα τῆς Γαλαρολέουνα.** Γενικός Ἐπιθεωρητὴς: **Ἐλπίδοφρος Ἑλλάς.**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀρχισυντόμος, **Ἀρχιζιζάνιον τῆς Χαλκίδος.** Φρενοκομῆτον, Διευθυντὴς, **Ὀνειρωδὲς Βάλλ.** Φρενιάτρος, **Ἀγνωστος Χ.** Νοσοκόμοι, **Ξανθὸ Διαβολάνι, Κατσαρὸ Σκυλλάνι.**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Πανεπιστήμιον, Πρύτανης: **Σιὸρ Δόκτωρ Μπαροῦτης.** Καθηγητὴς τῆς Ρητορικῆς **Γαβριῆς.** Ὁδείοι: **Ἀρχιμαέστρος τῶν Γαϊδάρων.** Ἀρχιεπίσκοπος, **Ἄδων Βιδας Καπουκίνος.**

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ, ΑΝΑΣΤΗΘΕΙΣΑ ΗΠΕΙΡΟΣ, ΟΝΕΙΡΕΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ. (ΙΓ', 316)

Ὑπάρχει εὐχάριστος λύπη; Μάλιστα. Εἶνε ὅταν ἐνθουσιασθεὶς θλιβερά πράγματα εἰς ἡμέρας εὐτυχίας. Αὐτὸ τὸ αἰσθήμα προξενοῦν

Τ' ΑΞΕΧΑΣΤΑ

τοῦ συνεργάτου μας κ. Ε. Εὐστρατιάδου (ΕΨΙΛΟΝ) θραϊστάται ἀναμνήσεις τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου τοῦ 1897, διαβαζόμεναι τώρα μὲ τὰς μεγάλας δόξας μας.

Τ' Ἀξέχαστα τιμώμενα εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα δρ. 2, παρέχονται ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Διαπλάσεως» ἀντὶ 1 δρ. μόνον καὶ ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενα ἀντὶ φρ. 1,10.

Αἱ παραγγελίαι, συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου, πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως».

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 34ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 289).

ΑΘΗΝΩΝ: Ἐμ. Μ. Φλωρεντῆς Τορπιλλοβόλον 11, Τούλα Ε. Καναβαρώτου, Ὀλγα Ε. Καναβαρώτου. Βασ. Ι Ἀντωνόπουλος, Μία χωρὶς ὑπογραφῆν ἀλλὰ μὲ βαρὸ ὄνομα.
ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Μεγάλη Ἑλλάς (δὲς).
ΑΔΕΣΑΝΔΡΕΙΑΣ: Διον. Γ. Βασιλόπουλος.
ΑΡΓΟΥΣ: Ἀγ. Γ. Καμπόσης.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ἦρος τοῦ Κίκις.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Πίπης Α. Κουρούλης, Χαρ. Γ. Σωτηρόπουλος.
ΙΘΑΚΗΣ: Ἀνδρέα Α. Κασσιανοῦ, Ἰουλίττα Ν. Μεροῦνη.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ν. Α. Σταυρίδης.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Νικ. Α. Σταθακόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Αἰκατερίνη Α. Φίλιππα.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἀγ. Ἀδ. Κίνας.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Κ. Δηλάρης.
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Εδφ. Α. Μενουκίος.
ΜΙΤ-ΓΗΑΜΗ: Ἀννίκα Ε. Πεζά, Ἰουλίττα Κ. Μακοῦ, Μαρίνα Α. Κ. Μακοῦ.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινοῦ Ναυτοπόλου, Ἀναστ. Α. Κανελλόπουλος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἰάσων Σκέντερας, Νικηφόρος Ναυμάλια.
PORT SAID: Ἄννα Χανδρά (62).
ΣΙΑΦΡΟΚΑΣΤΡΟΥ: Π. Γ. Τσιναζέρας (δὲς).
ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Γ. Ἀν. Βορρές. Χρ. Α. Τσαγγαρόπουλος.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Ι. Κατμακοῦδης, Καμαρωμένο Βεζωνάκης, Ν. Ζ. Σπαλάς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων δοθῆν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέδωσαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθη ὁ ἐν Χαλκίδι, Ν. Ζ. ΣΠΑΛΑΣ ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Αυγούστου. Πλεονάζουν δρ. 1,10 διὰ τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν.

Διὰ τὰς διακοπὰς προμηθευθῆτε τόμους τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης»

Ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πρώην φυλακισμένου... (Σελ. 294, στ. α')

Ὁ ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶληψις τῶν προηγουμένων.—Εἰς τὰ δύο πρῶτα μέρη τοῦ μυθιστορηματοῦ τούτου, ἐξιστοροῦνται αἱ περιπέτειαι ἑνὸς μικροῦ Ἀγγλοῦ, ὀνόματι Μπόμπη, τὸν ὁποῖον ὁ κύριός του, ὁ λόρδος Πέρον, εἶχε φέρῃ εἰς τὸ Παρίσι, ἐπὶ Λονδοβίον ΙΣΤ', ἀλλὰ, μαριώδης χαρακτικῆς, τὸν ἔχασεν εἰς τὰ χωριά. Τὸν μικρὸν Ἀγγλον ἐπέρισε τότε κ' ἐκράτησεν εἰς τὸν οἶκόν του ὁ δούξ Λοζέν, ἐπειδὴ δὲ ὁ περιφημὸς μάγος Καλιόστρος τῶ ἐπιφορηθέν, ὅτι θὰ τῶ ἔφαρεν εὐτυχίαν, ὁ νέος του κύριος τὸν εἶχε περὶ πολλοῦ. Πράγματι, ὁ Μπόμπη μίαν φορὰν τὸν ἔσωσεν ἀπὸ οἰκονομικῆν καταστροφῆν, νικήσας ὡς ζῆλοῦ εἰς τὰς ἰσποδρομίας, μὲ τὸ ἄλογόν του Πέρον, τὸ ὁποῖον κατώρθωσε νὰ φέρῃ ἐπίτρεξις ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ἄλλ' ὁ Λοζέν περιπίπτει μετ' ὀλίγον εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Βασιλέως, φεύγων δὲ ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἐμπιστεύεται εἰς τὸν μικρὸν τοῦ τζοκεῖ μίαν σπουδαίαν ἐπιστολήν, διὰ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸ Λονδίνον καὶ νὰ τὴν ἐγχειρῇ εἰς τὸν φίλον του καὶ ἐχθρόν του Βασιλέως, δόνα Φίλιππον τῆς Ὁρλεάνης. Ἀλλὰ, πρὶν ἀναχώρησιν διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ὁ μικρὸς Μπόμπη, ζήτων εἰς τὸν «Μαθρον Πύργον» τὸν πρῶτον κύριόν του λόρδον Πέρον, μανθάνει τυχῶς, τοῦ μακροῦ κόμητος Μουσύ, ὁ ὁποῖος ἐκρατοῦσεν ἐκεῖ φυλακισμένον ἕνα γέροντα θεῖόν του, διὰ νὰ σφετερισθῇ τὴν περιουσίαν του. Ὁ Μουσύ ἀπὸς φυλακίσεως καὶ τὸν Μπόμπη εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ

πύργου, ἀλλ' ὁ Μπόμπη δραπέτευει. Τότε ὁ κόμηξ ἐνεργεῖ νὰ ἐκδοθῇ βασιλικὸν ἐντάλμα συλλήψεως ἐναντίον τοῦ ἀπειθαυμένου τὸν δούκον Λοζέν, καὶ ὁ Μπόμπη συλλαμβάνεται ὅπου καὶ φυλακίζεται εἰς τὴν Βασίλειον. Ἄλλ' εἶνε ἡ ἐποχὴ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Μίαν ἡμέραν κωριέται ὅλοι οἱ λαοὶ ἡ Βασίλειον κ' ἐλευθερώνονται ὅλοι οἱ φυλακισμένοι. Ἐλευθερώνεται λοιπὸν καὶ ὁ Μπόμπη—ἀποφέρων μάλιστα ἀπὸ τὴν φυλακίαν του καὶ τὴν ἐπιστολήν τοῦ Λοζέν πρὸς τὸν δούκα τῆς Ὁρλεάνης, ἄδικτον, — νιοθετεῖται δὲ, ὡς ξένος καὶ ἔρμος, ὑπὸ τοῦ δημογγοῦ Ζιροφλέ, ὁ ὁποῖος τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὴν οἰκίαν του. Καὶ ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζει τὸ τρίτον μέρος τοῦ μυθιστορηματοῦ, τὸ ὁποῖον, γνωρίζοντες μόνον τὰνωτέρω, εἰμποροῦν νὸ παρακολουθήσουν καὶ οἱ μὴ ἀναγνώσαντες τὰ προηγουμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
Ἡ ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΟΥ ἸΩΝΝΙΟΥ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΚΟΥ
Νέον ἐπάγγελμα
Εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὀδῶν Ἀγίου Ἀντωνίου καὶ Ροκέττης, ἔλαμπεν ἡ ἐρυθρὰ πρόσοψις μιᾶς ταβέρνας, ὅπου, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς, δὲν ἐπωλεῖτο παρὰ γνήσιος οἴνου τῆς Βουργουνδίας.

Τὸ κατάστημα ἦτο μικρὸν. Ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ μίαν μεγάλην αἴθουσαν μὲ ὀροφὴν θολοειδῆ, ἀπλούστατα ἐπιπλωμένη μὲ δροῖνα τραπέζια, πάγκους καὶ ψάθινα σκαμνία. Μοινοῦτο, ἦτο γνωστοτάτη εἰς τὴν οὐκίαν. Τὸ κρασί τῆς ἦτο πράγματι καλὸν καὶ ὁ εἰσπώλης περιποικητικώτατος.

Μὲ τὸ τραγεῦδι, τὸ μειδιάμα ἢ τὴν ἀστερότητα διαρκῶς εἰς τὰ χεῖλη, ὁ Ζιροφλέ (διότι ἰδικὴ του ἦτο ἡ ταβέρνα), ἐπεριποιεῖτο τοὺς πελάτας του μὲ τόσον ἐγκάρδιον, φιλικὸν τρόπον, ὥστε τοὺς ἔκαμαν νὰ τὸν ἀγαποῦν.

Εἶδαμεν τὴν μέριμναν ἐπαίξε κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Βασίλειος ὁ δημοφιλὴς εἰσπώλης καὶ γνωρίζομεν, ὅτι ὁ Μπόμπη, ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ τὴν φυλακίαν, ὀδηγήθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐλευθερωτοῦ του.

Ἦδη ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας ὁ μικρὸς τζοκεῖ ἐξενέκτετο ὑπὸ τοῦ Ζιροφλέ καὶ πρέπει νὰ ὁμολόγησωμεν ὅτι τὸ εὐτυχισμένον παιδί ἐπερνούσεν εἰς τὴν ταβέρναν λαμπρά.

Ὁ Ζιροφλέ ἐπεριποιεῖτο τοὺς πελάτας του (Σελ. 293, στ. γ')